

Pedagógiai díj: Balga Tiborné

Kezdetől fogva azon munkálkodik, hogy olyan légkört teremtsen, melyben a gyermekek biztonságban érzik magukat, figyelmet és szeretetet kapnak, tudják, hogy számít a véleményük, érzésük, fontos a személyiségfejlődésük.

Balga Tiborné – tanítványai számára Kati néni – csaknem 30 év tapasztalatát ötvözi a folyamatos megújulásra való törekvéssel.

„A középiskolai tanulmányomat követően a Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskolán végeztem tanítóként. 1995 óta dolgozom a miskolci Vörösmarty Mihály Katolikus Általános Iskolában. 2016-ban a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetemen közoktatás-vezető szakvizsgát tettem, majd a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen elvégeztem az angol nyelvi tanító szakot. Több mint tíz éve vagyok alsós munkaközösség-vezető. Az iskola tanulmányi és szabadidős tevékenységeit tervezem és koordinálom. Az éves beiskolázási program aktív részese és szervezője vagyok, többek között az idén kilencedik éve sikerrel zajló Mikulás-csalogató versmondó és dalversenynek, melyet nagycsoportos óvodások részére szervezünk. Fontos számomra a rászorulóknak segítése. Én vezetem az iskola jótékonyági csoportját, mellyel elsősorban a rászoruló gyermekeket és az időseket támogatjuk.

Tizenkét éven át az iskola jeges osztályainak osztályfőnökeként számos kiváló sportoló fejlődésének voltam stabil háttéré és támogatója. Sikeres tanítványaim között van a magyar női jégkorong-válogatott, a magyar szinkronkorcsolya-válogatott, a Miskolci Jégvirág Korcsolya Klub szinkronkorcsolya-csapatának és a DVTK Jegesmedvék jégkorongcsapatának és utánpótlás csapatának több tagja is.

Diákjaim a sportsikerek mellett tanulmányi versenyeken és a továbbtanulásban is eredményesek, városi, vármegyei és országos versenyeken érnek el helyezéseket. A tehetséggondozás mellett természetesen segítem a felzárkóztatásra szoruló gyermekeket is.

Iskolánk speciális olvasás- és írástanítási programjához készítettem munkafüzetet, melyet több éve használnak sikerrel kollégáim is. A munkafüzetben saját verseim is szerepelnek. Régóta írok verseket és meséket, melyeket beépítek a tanórákba is. Volt több olyan gyermek, aki az általam írt verssel, mesével nyert szavaló-, illetve prózamondó versenyt.

A mindennapi szakmai munkám mellett nagy gondot fordítok tanítványaim érzelmi nevelésére is. Szívügyem a közösségépítés, osztályaim igazi csapattá, közösséggé formálódnak az általam szervezett családi és osztályprogramok során. Rendszeresen szervezek olyan eseményeket is, melyeken az osztály tanulói mellett a családtagok is részt vesznek, így a negyedik év végére nem csupán a gyermekek, hanem a szülők közt is szoros barátságok köttetnek.

A gyerekeket egyenként próbálom megismerni és kezelni. Problémák persze mindig akadnak, amit először átgondolok pedagógusként, aztán megnézem, mit tennék, ha az én gyermekemről lenne szó.

Így sokkal árnyaltabb lesz a kép. Felemelni és nem letörni szeretném őket. Mindennapi eszközüm a humor, ami sok nehéz helyzeten átsegít engem és a gyerekeket is. Azt hiszem, a legfontosabb, hogy a gyerekek érzik, hogy szeretem őket. Akkor vagyok elégedett és boldog a munkámban, ha látom, hogy a gyerekek is boldogok.

A jövőmet is a gyermekek közt, pedagógusként képzelem el. Úgy gondolom, hogy rengeteg ötletem, tervem van még, amit egy osztályközösségben, vagy akár nagyobb, szélesebb körben is meg tudnék valósítani.

Hálás vagyok a családomnak, szüleimnek, férjemnek és két nagylányomnak, hogy szeretetteljes, biztos hátteret nyújtanak számomra. Sok kiváló kollégámnak, akik nem csupán példaképeim, hanem barátként is támogatnak, tanítványaimnak, akiktől rengeteg szeretetet és inspirációt kapok a mindennapokban.

Ez a díj rendkívül fontos számomra, hiszen abban erősít meg, hogy az az általam végzett munka nem csupán a kisebb közösségem számára, hanem szeretett szülővárosom, Miskolc számára is látható és értékes.”